

SLADKÝ ŽIVOT

A romantic couple embracing on a boat. The woman is wearing a yellow dress and a large diamond necklace. The man is wearing a black suit and a white shirt. They are looking at each other and smiling. The background shows a tropical beach with palm trees and turquoise water.

Lynne Grahamová
Perfektní
manželka?

LYNNE GRAHAMOVÁ

PERFEKTNÍ
MANŽELKA?

PŘEKLAD

JANA AUSTINOVÁ

Milá čtenářko,

není asi příliš objevené říci, že se život skládá z okamžiků. Takových těch chviliek, kdy se stane něco, co všechno změní... a nic už potom není stejné.

Třeba když se té studené noci na Stefanově prahu objeví tajemná houslistka (Koncert pro dva), nebo když si Lily uvědomí, že Smutný princ celou dobu věděl, že se ukryvá v jeho šatně (Na nevěstu nevhodná!)... A to už vůbec nemluvím o tom šoku, když Ross uvidí tříletého chlapce, který vypadá úplně stejně jako on sám v jeho věku, přitom ale ví, že děti nemůže mít (Buď táta... nebo nic!)

Navnadil jsem Vás? Tak to jsem rád. Asi Vám nezbude než se podívat na více z knih, jež Vám tento měsíc nabízím, než jenom na tu, kterou právě držíte v rukou!

Ale zpátky k té úvaze o okamžicích, které všechno změní. Mohou to být okamžiky těžké – dozvídáte se o bolestech, problémech a strastech blízkých, nebo snad dokonce sama prožíváte ne nejlepší dny – bohužel to k životu patří. Ale jsou i okamžiky plné štěstí, kdy jsou barvy jakoby zářivější, slunce hřejivější a vzduch voňavější. A na takové se potom vzpomíná mnohem lépe.

Ať je jich co nejvíce!

S láskou

Váš Harlequin

Lynne Grahamová

**PERFEKTNÍ
MANŽELKA?**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Promoted to the Greek's Wife

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2022

Překlad:
Jana Austinová

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2022 by Lynne Graham
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2023
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakémkoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-9052-4 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-9053-1 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-9054-8 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

„Zapomeň na to,“ radil rodinný právník. „Kdyby se v budoucnu přece jen náhodou vyskytly nějaké problémy, udělali jsme náležitá opatření, abychom je eliminovali. Ochrana tvého dědictví je neprůstřelná. Nevidím důvod, proč by ses tím měl nechat dál zneklidňovat.“

Aristaeus Stefanos nedokázal ten krátký právníkův proslov dostat z hlavy, a to ani dnes, když se otvíralo londýnské ústředí firmy Stefanos Enterprises, což byla jednoznačně známka jeho úspěchu. Od otcovy smrti uplynul pouhý měsíc. Proslulý filantrop a obchodní magnát Christophe Stefanos se těšil všeobecnému obdivu. Milující syn Ari byl jeho smrtí hluboce zdrčen. Po celou dobu otcova života ani jednou nezpochybnil jeho bezúhonnost. Důvěřoval mu.

Teď mu to však připadalo směšně naivní. Bylo mu nakonec už osmadvacet. Neměl by v tomto věku být přece jen poněkud kritičtější a především zkušenější? Po otcově smrti vyšlo najevo jeho nejčernější tajemství, které Arim otrásl. Musel přiznat, že jeho úspěchy stojí na velmi chatrných základech. Ari byl kvůli tomu, co se dozvěděl, nucený učinit rozhodnutí, o němž si nebyl jistý, že je správné. Obával se, že toho možná bude později litovat. Přesto nemohl jinak, jakkoliv v něm nepřestávala bublat směsice

bezmocného vzteku, studu a nechápavého údivu nad otcovým jednáním.

Ari však věděl, že život je příliš krátký na to, aby se užíral minulostí, která beztoho nešla změnit. Z tohoto důvodu ignoroval všechna pozvání, která od návratu z otcova pohřbu v Řecku obdržel a díky nimž mohl získat plno nových kontaktů, a rozhodl se místo toho udělat něco nevšedního. Mínil osobně poznat alespoň některé ze svých zaměstnanců. Něco takového rozhodně nebyl Ariho styl. Jako magnát v lodní dopravě a rezortní developer si na monitorování zaměstnanců najímal personál. Neměl zapotřebí, aby se s nimi s stýkal osobně. Byl miliardář, na všechno měl své lidi. Nyní však nutně potřeboval rozptýlení, a co mohlo být lepší, než účast na firemní akci, která se konala v norfolkské divočině?

Navrhl ji ředitel osobního oddělení. Nové londýnské ústředí totiž sloučilo personál z několika různých poboček a ředitel viděl firemní akci v relaxačním prostředí jako příležitost, díky níž se zaměstnanci lépe poznají a zlepší se tak vzájemná komunikace. Ari si nebyl docela jistý, jestli na pořádání takových akcí věří. Chápal jejich koncept i možné přínosy, na druhé straně však tušil, že mnozí lidé z vedení je považují za takovou malou dovolenou, hrazenou z firemních prostředků a navíc konanou v čase, který by mohl být využit efektivněji.

Při odchodu z kanceláře se od recepce ozval výbuch rozpustilého hihňání. Ari nespokojeně zkřivil hezké rty a upřel oním směrem nesmlouvavý pohled. Člen ochranky tam flirtoval s recepční. Ariho zaplavilo oprávněné rozhořčení. Jakže se ta ženština jmenuje? Cleo, vzpomněl si vzápětí. Příšerně ho dráždila. Štvalo ho dokonce i její jméno. Podle jeho názoru se nehodilo pro osůbku s rozcuchanými blond kudrnami a velkýma modrýma očima. Nositelkou jména

Cleo, což bylo zkráceně za Kleopatru, měla být v jeho představách vysoká a krásná brunetka, nikoli drobná žínka s křivkami miniaturní Venuše, která nosila šaty jako z osmdesátých let – stejně nařasené, velmi barevné a samý volánek. Arimu připomínaly starý nevkusný květovaný závěs.

Že by ho dráždila proto, že u něj měla vroubek? Nejspíš. Hned první den v práci si pokazila tím, že k němu pustila jeho bývalou přítelkyni Galinu Ivanovovou, která tvrdošijně odmítala pochopit, že jejich vztah skončil, a nepřestávala ho stalkovat. Drobná recepční se za to sice omluvila, ale jak! *Thee mou* – pusa jí jela jako namazaná. Pro málomluvného Ariho byla její pětiminutová omluva utrpením, na které doposud nezapomněl. Prosebně na něj přitom zírala svýma obrovskýmá modrýma očima, takže vypadala spíš jako sladký andílek než dospělá žena. Na osobním se informoval, že ji nemůže jen tak vyhodit, takže její omluvu se zařatými zuby přijal. Její blízkost či pouze její hlas ho však vyloženě iritovaly.

„Hezké odpoledne, pane Stefanosi!“ volala za ním Cleo vesele. Ari se nemohl rozhodnout, jestli ho víc štve její neutuchající radostná nálada nebo fakt, že na sebe ještě upozorňuje, místo aby byla pěkně zticha, protože zdržuje člena ochranky od práce a šéf to navíc všecko vidí. Nejspíš ho zlobilo obojí.

Ari by ji nejraději postavil pěkně do latě. Říkal si, že si tím nenechá zkazit náladu, jenže měl vysoký smysl pro pořádek. Už jako malý kluk všechno třídil a rovnal do úhledných skupinek a komínků. Pořádek mu přinášel pocit jistoty. Teď už byl sice dospělý, ovšem to neznamenal, že vše z dětství bylo zapomenuto. Jeho šatník byl barevně sladěný, knihy v knihovně měl uspořádané podle abecedy a bezvadný pořádek panoval i na jeho psacím stole. V jeho světě nebylo místo pro zmatek. Všechno a všichni měli svá přesná

místa. Kdykoliv se tomu něco vymykalo, Ari skřípal zuby, což bylo právě teď.

Podle něj Cleo do jeho firmy nezapadala. Ani oblečením, ani sofistikovaností. Byla až příliš nápadná, zbytečně upovídáná a přes míru přátelská. Až moc se usmívala. Stačilo jí pouhých pět minut na to, aby vám bez pobízení vylíčila celý svůj životní příběh. Dynamika její verbální komunikace Arimu naháněla husí kůži. Silou své železné vůle si připomněl, že na něj čeká vrtulník, mířící do Norfolkku, a zamířil ven. Cleo přitom nevěnoval jediný pohled.

Cleo se s taškou v náručí nasoukala do minibusu.

Většina personálu jela na firemní akci v Norfolkku autem, jenže Cleo se zatím nestačila s nikým blíž seznámit. Ve firmě doposud žádné přátele neměla, a nikdo jí tudíž nenabídl, že ji svezde. Vlastní auto neměla. Ve Stefanos Enterprises byla jen dočasně a podle jejich zkušeností si lidé zřídka dali práci, aby se sblížili s někým, kdo za čas z firmy beztoho odejde. Zvykla si, že je v zaměstnání pro ostatní prakticky neviditelná. Proto byla nadšená, že i ji pozvali na firemní akci, ačkoliv s tím nepočítala. Vysvětlovala si to tím, že u Stefanos Enterprises bude zaměstnaná dalších osm měsíců, což byla docela dlouhá doba.

S lítostivou grimasou si vybavila, jak si pokazila svůj první den v práci. To ještě doufala, že bude mít možnost zůstat u firmy natrvalo. Na recepci vplula nastrojená a bezvadně nalíčená sebevědomá krásavice, oznámila, že jde s panem Stefanosem na oběd, a vydala se rovnou do jeho kanceláře. Cleo vůbec nenapadlo se oné ženy v nejnovějším značkovém oblečení zeptat, jak se jmenuje, aby si to u šéfa mohla ověřit. Předpokládala, že se jedná o jeho známou, nebo dokonce o členku jeho rodiny. Právě začala svou první směnu a nikdo jí neukázal seznam zakázaných

návštěv. Stejně tak ji nikdo neseznámil s pravidlem, že k šefovi nesmí pustit žádnou z jeho bývalých milenek, ani mu do kanceláře přepojovat jejich hovory.

Nikdo nebyl vyděšenější než Cleo, když následně spatřila, jak dotyčnou ženu, celou vzteky bez sebe, vyvádějí rovnou dva členové ochranky pryč z budovy. Za nimi běžela šefova rozhorlená osobní asistentka a dožadovala se odpovědi na otázku, proč tu šílenou ženštinu Cleo proboha vůbec pouštěla dovnitř. Až tehdy Cleo pochopila, že se jednalo o šefovu ex se silnými sklony ke stalkingu, která se nechtěla smířit s rozchodem a neustále bývalého milence pronásledovala s nadějí, že změní názor a vrátí se k ní. Cleo byla přesvědčená, že ji někdo měl varovat, že šéfův bohatý milostný život skýtá nebezpečí v podobě osobností pochybného charakteru.

Teď se však Cleo mínila soustředit na pozitivní záležitosti. Těšila se na příští noc, kterou měla strávit jinde než v maličké a navíc sdílené garsonce. Jakkoliv za ni byla vděčná, protože na lepší bydlení neměla, přesto si často přála, aby měla víc klidu. Vydělávala však bohužel tak málo, že se v dohledné době nemohla stěhovat do ničeho většího. Jinak však měla štěstí, že majitelka garsonky, Ella, trávila pár nocí v týdnu u svého přítele, takže Cleo měla alespoň tehdy podkrovní byteček výhradně pro sebe. Ella dostala garsonku od rodičů, avšak protože studovala a nemohla si dovolit platit drahé nájemné podobně jako Cleo, musela si k sobě vzít podnájemnici.

Firemní akce se konala v butikovém hotelu, který se nacházel na venkově. Byl obklopený lesy a poli. Autobus dorazil později, než měl, kvůli dopravní nehodě. Ta způsobila zácpu a dlouhou kolonu vozidel. Zatímco Cleo čekala na recepci na hotelovou kartu, z hovoru ostatních zjistila, že pozdní příjezd znemožnil cestujícím z minibusu, aby se připojili k týmovému

klábosení, při němž se měli všichni účastníci seznámit. Ze skupinky živě debatujících se k ní otočila Lily, jedna z úřednic, a sdělila jí, že budou na pokoji spolu.

Nezdála se z toho nijak nadšená, to ovšem nebyla ani Cleo. Přesto se na dočasnou spolubydlící usmála a vydala se spolu s ní ubytovat. Jakmile dorazily do pokoje, Lily se hned chystala vyrazit za kamarádkami. „Budeme u baru,“ řekla kolegyni s úsměvem. „Jestli chceš, můžeš se k nám přidat. Když nás bude víc, bude to větší legrace.“

Cleo si myslela své, ale i tak ji pozvání potěšilo, jakkoliv si myslela, že bylo míněno spíš ze slušnosti. „Půjdu se dolů podívat, na co se můžu zapsat,“ odtušila.

„Skvělé jsou prý lekce jógy,“ informovala ji Lily cestou ke dveřím. „A jsou určené nejen pokročilým, ale i začátečníkům. Se sestavami se začíná hned...“

Cleo neměla jógu nijak zvlášť v oblibě. Když se jednou pokoušela o jistou jogínskou pozici, připomínající preclík, pořádně sebou praštila a pěkně se přitom ztrapnila. Usoudila, že nemá dostatečně gumové tělo a k józe pojala poněkud nepřátelský vztah.

Opláchla se a sešla dolů, aby zjistila, co je kromě jógy ještě k mání. Rozhodla se pro paintball, k čemuž musela sebrat veškerou odvalu, protože ho ještě nikdy nehrála, a na druhý den se zapsala na SUP neboli stand-up paddle-boarding. Na sport si nijak nepotrpěla, ale věřila, že každý by měl občas vystoupit ze své komfortní zóny, pokud k tomu má příležitost, a navíc byla ráda, že může něco vyzkoušet zcela zadarmo. Docela se na to těšila.

Když se cítila ohrožená, Cleo měla ve zvyku vrhat se do všeho po hlavě. Vyrůstala s úzkostlivou matkou samoživitelkou, která byla neustále v pohotovosti. Cleo se díky tomu kupodivu naučila nebojácnosti.

Zatímco Lisa Brownová se na všechno dívala černě, Cleo naopak viděla svět v růžových barvách. Na všem hledala vždycky to lepší.

Na večeri se převlékla do pohodlných strečových šatů a lodiček na vysokém podpatku. Jasně barvy džungle jí hned dodaly radostnou náladu. Vzor šatů jí připomněl dětství. Matka nosila téměř výhradně oblečení v černých barvách. Věřila totiž, že černá je elegantní. Podle Cleo se hrubě mylila. Soudila, že černá barva se zřejmě protivila také jejímu otci, který matku zjevně nikdy nemiloval a opustil ji hned, jakmile se dozvěděl, že s ním čeká dítě.

V jídelně Cleo spatřila pouze hrstku vágně známých tváří. Snažila se mezi hosty najít Ariho Stefanose, který měl na akci dorazit také. Jeho účast ji překvapila. Lily se zmínila, že Stefanos patří k šéfům, kteří si od zaměstnanců drží odstup. Tvrdila, že samozřejmě nebude bydlet v hotelu spolu s personálem, nýbrž se ubytuje v luxusní chalupě kdesi v lesích kus od „pracujících mas“. Cleo šéfa hledala z prostého důvodu – byl na něj totiž nebývale krásný pohled. Ty lícní kosti, nádherné černočerné vlasy, ten pronikavý pohled zpod černého obočí... A co teprve měkká růžová ústa, která byla jakoby stvořená k líbání!

Cleo šéfa spatřila poprvé tehdy, když do jeho kanceláře pustila tu bláznivou ženskou. Zírala na něj jako uhranutá. Vyschlo jí v ústech, podivně jí zdřevněl jazyk a mozek jako na povel přestal fungovat. Z Ariho Stefanose vyzařoval neskutečný sexappeal.

Od prvního dne se stal Cleinou tajnou vášní. Byla to zábava a navíc úplně neškodná. Všechny ženy z kanceláře na tom byly podobně. Ari Stefanos byl nadprůměrně hezký a ohnivě sexy. Průměrní muži vedle něj vyhlíželi ještě bezvýznamněji. Jeho veřejně známý odpor k románkům na pracovišti z něj rovněž dělal bezpečný cíl k nekonečnému obdivu. Zákaz

milostných poměrů v práci byl dokonce uveden v pracovní smlouvě. V každém případě Cleo věděla, že tak hezký muž je zcela mimo její ligu.

Ještě nikdy nebyla zamilovaná a do milostných vztahů se ani nijak nehrnula. Viděla, k jakým koncům láska vede. Její matka milovala otce tak, že si tím zničila nejlepší léta svého života. Cleo si proto dávno umínila, že se zamiluje až do muže, u něhož bude mít jistotu, že si ji bude chtít vzít. Byla přesvědčená, že právě v tom matka udělala největší chybu. Uvěřila planým slibům a nechala se svést, aniž by se přesvědčila, že se jedná o důvěryhodného muže. Cleo se chtěla vydat jinou cestou.

Mezitím však mohla tajně obdivovat svého šéfa. To bylo zcela bezpečné.

Aniž by si byl vědom, že ho někdo s bezbřehým úžasem pozoruje, Ari ukončil debatu o vizi, kterým směrem by se firma měla v budoucnu ubírat, a zamířil k baru s odhodláním, že si dá ještě jednu skleničku, trochu podiskutuje se zaměstnanci a pak se vrátí k sobě.

Z nějakého nevysvětlitelného důvodu jeho pozornost upoutala Cleo. Nemohl z ní spustit zrak. Seděla se skupinkou zaměstnanců, kteří mezi sebou živě hovořili. Jak Cleo hýbala hlavou, čupřina jejích zlatých kudrn pod umělým osvětlením jasně zářila. Vstala, šla k baru a Ari překvapeně zamrkal. Přes kulatý zadeček se jí napíнал velký modrý motýl a prsa jí laskal rozložitý palmový list. Nápadný vzor kupodivu lichořtil jejím úžasným křivkám a Ari konečně pochopil, proč se na ni musí neustále dívat. I když byla vysoká jen něco přes metr padesát, vyznačovala se velice hezkou postavou. Jak si u baru objednávala pití, Ari si stačil všimnout, že má i hezké nohy. Sledoval, jak se usmívá na barmana, a pak zaslechl její klokotavý smích.

„Je velmi hezká a velmi mladá,“ poznamenala vedle něj jeho hlavní osobní asistentka Mel, když zjistila, kam se její šéf dívá.

Ari od Cleo odtrhl pohled. Vysoké lícni kosti mu zbarvila jemná červeň. Pulzující tlak v rozkroku ho donutil poposednout. „Je příliš hovorná.“

„To ano, ale na recepci si vede výborně,“ opáčila Mel. „Je přátelská, vždy ochotná pomoci a překypuje vřelostí. Podle mě se na recepci hodí mnohem víc než ta upnutá manekýna, co šla na mateřskou. Přínejmenším je to příjemná změna.“

Ari zaskřípal bílými zuby. „A taky se nevkusně obléká.“

Mel se nesouhlasně zamračila a vrhla na šéfa překvapený pohled. „V tom případě bychom mohli zařídit, aby jí s tím někdo poradil. Mohl by navrhnout míň barev a decentnější vzor, aby vyhlížela profesionálněji.“

Ari do sebe hodil skleničku značkové whisky. Byl konverzací tak znechucený, že si svůj oblíbený nápoj ani nevychutnal. „Jdu k sobě. Měl jsem dlouhý den.“

Cleo strávila s Lily a jejími kamarádkami jen hodinu – právě tolik, aby nevypadala nevychovaně. Pak si šla lehnout. Ještě v posteli jí blesklo hlavou, kam asi zmizel Ari Stefanos, protože ho po zbytek večera neviděla.

Ráno se vzbudila, oblékla si top s dlouhým rukávem a cargo kalhoty a šla sama na snídani, protože Lily měla lekci jógy. Najedla se a vydala se po směru značení do ohrazeného prostoru, kde se měla konat paintballová bitva. Na hřišti byla spolu s ní pouze jediná žena, jinak se tu sešli sami muži, což Cleo trochu rozhodilo. Onu ženu znala z předchozího večera z baru. Jednalo se o bývalou vojačku, takže oproti Cleo nebyla žádnou začátečnicí. Měla atletickou

postavu, evidentně byla ve skvělé formě a už teď netrpklivě poklusávala na místě. Cleo si nasadila přilbu, masku a ochrannou vestu, a když jí obsluha ukázala, jak se pálí ze zbraně, vzala ji do rukou a zaujala podle svého názoru bojovný postoj.

Mezitím na hřiště dorazil Ari Stefanos se skupinkou dalších mužů. Černé vlasy měl přerostlé a rozčuchané. Cleo zacouvala do stínu ke zdi, aby ho mohla líp pozorovat. Šéf zmizel do přístřešku na paintballové vybavení a Cleo tak měla čas přemýšlet, co se jí na něm nejvíc líbí. Tmavé, hluboko posazené oči, typicky široká mužská čelist s náznakem strniště nebo úzký aristokratický nos? A co ty hezké rty, u nichž Cleo nikdy neviděla, že by se usmívaly? Chápala však, že na to šéf nejspíš nemá náladu, protože mu nedávno zemřel otec. Ari byl vysoký, dobře stavěný a štíhlý. Úzký pas dával vyniknout širokým ramenům a dlouhým svalnatým nohám. Bylo vidět, že pravidelně sportuje.

Skupina se rozdělila na dva týmy a bitva začala. Cleo se schovala za strom, ale evidentně to nebyla dobrá volba. Tři mladí a divocí členové jejího týmu ji tam hned objevili a se smíchem na ni začali pálit barevné náboje. Cleo byla zděšená, jak to bolí. Byla si jistá, že z jejich zásahů bude mít po těle plno modřin. „Nechte toho!“ křičela, ale hlučná skupinka si z toho nic nedělala. Když ji celou pokryli barvou, s hysterickým smíchem odběhli hledat další oběť.

Jakmile zmizeli, Cleo naplnil bezmocný hněv. Proč na ni zaútočili členové vlastního týmu? Nejspíš proto, že pro ně byla snadným cílem. Jednak byla nezkušená a jednak nepatřila k trvalým zaměstnancům, takže si na ni troufli. Jiné vysvětlení pro to neměla. Bolelo ji celé tělo a oči jí plnily slzy vzteku.

„Vypadla jste ze hry!“ oznámil jí úsečný hlas. „Opusťte mrtvou zónu!“